

-א-

השגות הרמב"ן בתוספת לספר המצוות

מצוה רביעית שנצטוו לרשת הארץ אשר נתן האל יתברך ויתעלה לאבותינו לאברהם ליצחק וליעקב לא נעזבה ביד זולתנו מן האומות או לשממה... ופרט אותה להם במצוה זו כולה בגבוליה ומצריה... וזו היא שהחכמים קורין אותה (סוטה פ"ח מ"ו) מלחמת מצוה... אל תשתבש ותאמר כי המצוה הזאת היא המצוה במלחמת שבע עממים שנצטוו לאבדם שני (ס"פ שופטי) החרם תחרימם. אין הדבר כן. שאנו נצטוו להרוג האומות ההם בהלחמם עמנו ואם רצו להשלים גשלים עמם ונעזבם בתנאים ידועים אבל הארץ לא נעזבה בידם ולא ביד זולתם מן האומות כדור מן הדורות....

1) כל בני השלם מתחילים לארבע קבוצות: יהודים, גרי צדק, גרי תושב, וגימ.

2) גרי צדק

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יד

- א. כצד מקבלין גירי הצדק כשיבוא אחד להתגיר מן העכו"ם ויבדקו אותו ולא ימצאו עילה, אומרים לו מה ראית שכאת להתגיר, אי אתה יודע ישראל בזמן הזה דווקא החזקים ומסורפין ויסורין כאין עליהן, אם אמר אני יודע ואיני כדאי מקבלין אותו מיד.
- ב. ומודיעין אותו עיקרי הדת שהוא יתחד השם ואיסור עכו"ם, ומאריכין בדבר הזה ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות ואין מאריכין בדבר זה,
- ג. אם קיבל אין משהין אותו אלא מלין אותו מיד, ואם היה מהול מסיפין ממנו עם ברית ומשהים אותו עד שיתרפא רפואה שלימה, ואחר כך מטבילין אותו;
- ד. ושולשה עומדין על גביו ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות פעם שנייה והוא עומד במים, ואם היתה אשה נשים משיכות אותה במים עד צוארה והיינין מבעוץ ומודיעין אותה מקצת מצות קלות וחמורות....

3) שבע מצוות בני נח

רמב"ם הלכות מלכים פרק ט הלכה א

על ששה דברים נצטווה אדם הראשון: על ע"ז, ועל ברכת השם, ועל שפיכות דמים, ועל גילוי עריות, ועל הגזל, ועל הדינים, אע"פ שכולן הן קבלה בידיו משה רבינו, והדעת נוטה להן, מכלל דברי תורה יראה שעל אלו נצטוו, והספיק לנו אבר מן החי שבאמר אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו, נמצאו שבע מצוות....

4) אמנם אין סופין את הגוים להתגיר אבל עתידים לכפות את השלם להיות גרי תושב רמב"ם הלכות מלכים פרק ח

משה רבינו לא הנחיל התורה והמצוות אלא לישראל, שבאמר מרשה קהלת יעקב, ולכל הרוצה להתגיר משאר האומות, שבאמר ככם כגר, אבל מי שלא רצה אין סופין אותו לקבל תורה ומצוות, וכן צוה משה רבינו מפי הגבורה לכופף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח, וכל מי שלא יקבל יהרג, והמקבל אותם הוא הנקרא גרי תושב בכל מקום...

5) גרי תושב:

רמב"ם הלכות מלכים פרק ח

י. וצריך לקבל עליו בפני שלשה חברים, יא. כל המקבל שבע מצוות ונחזר לעשותן הרי זה מחסידי אומות העולם, ויש לו חלק לעולם הבא, והוא שישקבל אותן ויעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה בתורה והדין על ידי משה רבינו שבני נח מקודם נצטוו בהן. אבל אם עשאו מפני הכרע הדעת אין זה גרי תושב ואינו מחסידי אומות העולם ולא מחממהם. (יש גירסא: אלא מחממהם)

6) רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יד

ז. אי זה הוא גרי תושב זה עכו"ם שקיבל עליו שלא יעבוד כ"ם עם שאר המצוות שנצטוו בני נח ולא מל ולא סבל ה"ו מקבלין אותו והוא מחסידי אומות העולם, ולמן נקרא שמו תושב לפי שמועד לו להשיבו בנינו בארץ ישראל כמו שבארנו בהלכות עכו"ם.

ח. ואין מקבלין גרי תושב אלא בזמן שהיובל בהג, אבל בזמן הזה אפילו קיבל עליו כל התורה כולה תוך מדקדוק אחד אין מקבלין אותו. (עיין בראב"ד)

7) רמב"ם הלכות מלכים פרק י

א. אין עשין מלחמה עם אדם בעולם עד שקוראין לו שלום אחד מלחמת הרשות ואחד מלחמת מצוה, שבאמר כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום, אם השלימו וקבלו שבע מצוות שנצטוו בני נח עליהן אין הורגין מהן נשמה חזרי הן למס, שבאמר יהיו לך למס ועבדוך, קבלו עליהן המס ולא קבלו העבדות או שקבלו העבדות ולא קבלו המס, אין שומעין להם עד שיקבלו שניהם, והעבדות שיקבלו הוא שיהיו נבדים ושפלים למטה ולא ירימו ראש בישראל אלא יהיו כבוסים תחת ידם, ולא יתמנו על ישראל לשום דבר שבעולם, והמס שיקבלו שיהיו מוכבים לעבדות. המלך בטפס וממתן, כגון בנין העצמות, וחוק המצוות, ובין ארמן המלך וכינא בו,...

8) ואמר לשקר כבדוהם ולכוב להם אתר שהשלימו וקבלו שבע מצוות.

9) ד. ואם לא השלימו או שהשלימו ולא קבלו שבע מצוות, עושין עמהם מלחמה והורגין כל הזכרים הגדולים, ובחזין כל מתנמם וטפם... ת. שלשה כתבים שלח יהושע עד שלא נבסם לארץ, הראשון שלח להם מי שרוצה לברות יברת, וחזר ושלח מי שרוצה לעשות מלחמה יעשה,

10) רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ז הלכה יד

ירושלים מקודשת משאר העיירות המקופות חומה, שאוכלין קדשים קלים ומעשר שני לפנים מזומתה, ואלו דברים שנאמרו בירושלים: אין מלינין בה את המת, ואין מעבירין בתוכה עצמות אדם ואין משכירין בתוכה כתיים, ואין פותחין בתוכה מקום לגרי תושב,...

11) ואת צדק אצור תוך סימון

יא. איסור תושב גוי וגרי תושב בירושלים. (שא) כדאי להעיר בזה הערה חשובה גם בזמנו לירושלים שבין החומות שזכים בע"ה שחבירה יחד, והכל נמצא תחת ידיו. הרמב"ם בפ"ז מה"ל בית הבחירה ה"ל פוסק דאין מתנין בירושלים מקום לגרי תושב ע"ל, וא"ל מכין שהרמב"ם בפ"ז מה"ל ביהב"ש שם ה"ט פ"ז פוסק דגם קדושת ירושלים קדושה

האשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא וקדושת המקדש ק קדושת ירושלים הקדושה היא מפני השכינה ושכינה אינה בטלה, הרי בודאי חל הדין האמור של אין מתנין בירושלים משום דלכ תושב גם בזמן הזה ומכ"ל לגוים גמורים. ומה שנקיים בזה הוא רק חשש שכינה בין האומות, ואם כן אין ע"ל לחשתדל להשיבם חזרה בירושלים בין החומות, ויש לעשות כל סדקי למנוע מכך.

המשך בהיפוך הדף

18 לא' שבו בארצך {שמעו}

(א) וישתי את קבלך מימם סוף ועד ים קלשתיים וממדקרי עד הנקרה כי אתון בקדקם את י שבי הארץ וגרשתמו מקניד:

(ב) ל' א תכר'ת לקם ולאל היקם ברית:

(ג) ל' א' שבו בארצך פו יקשיא א תך לי כי תעב' ד את אל היקם פי יהיה לך למוקש: פ

רמב"ם שם, הלכה ו

אין כל הבריים האלו אמורים אלא בזמן שגלו ישראל לבין העובדי כוכבים או שיד עכו"ם תקיפה על ישראל אבל בזמן שיד ישראל תקיפה עליהם אסור לנו להניח עובדי כוכבים בינינו, ואפילו יושב ישיבת עראי או עובר ממקום למקום בסחורה לא יעבור בארצנו אלא עד שיקבל עליו שבע מצות שנצטוו בני נח שנאמר לא ישבו בארצך אפילו לפי שעה, ואם קבל עליו שבע מצות הרי זה גר תושב, ואין מקבלין און תושב אלא בזמן שהיובל נוהג אבל שלא בזמן היובל לא אלא גר צדק בלבד.

4/השגת הראב"ד/ ואפילו יושב ישיבת עראי או עובר ממקום למקום בסחורה לא יעבור בארצנו. א"א זאת לא מצאנו ולא שמענו מעולם והפסוק שהוא מכיא ב' אומות הוא ואפילו לדבריו ישיבה כתיב בהו ולא העברה. /השגת הראב"ד/ אבל שלא בזמן היובל אין מקבלין אלא גר צדק בלבד. א"א איני משהו לו בישיבת הארץ.

החזון איש שביעית כג-סיכום הרמב"ם והראב"ד והכס"מ

(ג) ודעת כרימ וליין דלון לט מקלטן סוהו לו כוהר ישינתו בלך לטיג שכוה זקיר נזי מלוה ודלה קבלט לין

זלט כעמיט נכויוהס וליין לטו בקלטן ככס, לנל-נעס כריס דכל שכוה זכר נזי מלוה ודלו לנל ללל שממי כקשי נעטנו מקלטו ומסויב לכפויוהו שלל יוכר כולס ללך מיס לין ליוכר

נשיכתו שלן כלן השש פן ימטילו וגר ומסחנך דגס לענין חזי נכרנט וליחן לכס מתנת גס ומי נחמלקת שני דלועת כרימ

כל שלין לו קבלט מחמרין פמי גשטר וכי דלועת כרלכ'ד מיקלין שמו, ולף לזשה כרלכ'ד דוקה שכוה שלל נלמוח ישראל שטרל

נחמיב כחריג מלוה וכי זלל ללס וס לו דעוה כווצות וכול. משוטנד לועוהו קף שלין ככן פיו ממש וגס כול שומר

י. מלוה מזד כיושר טפיע רלוו לקלו לגר חושב כזי כול כליכור לית ונלוכור ישיב וקרין. כזי פן ימטילו ככפוחוס.

ולטיג דלענין ללכור יין כעווד טיו חלו ומשמי כרימ פייג מכמיט כילס וכעיו יודי כזי קדי סיק, ז ככל לענין לית לין סולק.

14 לא תחנם (וכריסו)

(א) כי וביאנן יק נק אל היד אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשקה ונשל גוים רבים מקניד החתי והגרגשי והקמרי והקנעני והקרוי והחתי והקבוסי שבעה גוים רבים נצוצקים מקנ:

(ב) ותנכם יק נק אל היד לקניד והקיתם הקרם תחרימם א תם ל' א תכר'ת לקם ברית ול' א תחנם:

(ג) ול' א תחנמן קם בתך ל' א תמן לקבו ובתו ל' א תקח לבנד:

מתנת חנם ונתינת חן וחנייה אין שום טעם לחלק בין שאר עובדי כוכבים ל' עממים...

רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פרק י הלכה ד

..ומפני מה אין מוכרין להן {לגוים בתים בארץ ישראל} שנאמר ולא תחנם לא תתן להם חנייה בקרקע שאם לא יהיה להם קרקע ישיבתו ישיבת עראי היא, וכן אסור לספר בשבחן ואפילו לומר * כמה נאה עובד כוכבים זה בצורתו, קל וחומר שיספר בשבח מעשיו או שיחבב דבר מדבריהם שנאמר ולא תחנם לא יהיה להם חן כענין, מפני שגורם להדבק עמו וללמוד ממעשיו הרעים, ואסור ליתן להם מתנת חנם אבל נותן הוא לגר תושב שנאמר לגר אשר כשעריך תתנה ואכלה ...

ערכים הריטב"א

ר"ה יז ע"א ד"ה פושעי: "והא דמשמע דחסידי אומות העולם נצאנן לחיי עולם ויש להם חלק לעוה"ב... מקיימן שבע מצות בני-גוים, אבל אלו הנוצרים והישמעאלים בכלל מינים הם", כלומר, שאינם מקיימים שבע מצוות.

במפסחים כ"ה ע"ב: "שאמונת הישמעאלים, אפי"פ שהם מייחדים, עבודה זרה נמורה חשיבה ליהרג ואל' שתמו, שהרי המורה באמונתם כופר בתורה משה,

וכן פסק רבי יהודה בן הר"א ש"ב בסיומן צ"א.

הטור הב"ב והב"ח בדורשן משפט רמ"ט סוכרים שאין לשרבים דין גר תושב חל עליהם איסור לא תחנם.

שולחן ערוך יורה דעה סימן קנא סעיף יא אסור ליתן מתנת חנם יח לעובד כוכבים יט' שאינו מכיר.

הב"ח בחב שהצנזור הוא שכתב "עכ"פ"ם" אבל יש לגרום גוי

הט"ז ס"ק ת שאינו מכיר. דגם זה נכלל בלא תחנם, לא תתן להם מתנות חיים אבל אם מכירו לא הוי עלייהו שם מתנה אלא מכירה.

שרי ישלם גמולו או כבר שילם לו. ש"ך יורה דעה סימן קנא ס"ק יח לעובד כוכבים כ' - כתב הב"ב בח"מ ס"י רמ"ט דכל עובד כוכבים כמשמע אפי' ישמעאל לאפוקי גר תושב ולא. ופשוט הוא וע"ש.

רמב"ם הלכות מלכים פרק י' כללו של דבר אין מניחין אותו לחדש דת ולעשות מצות לעצמו מדעתו, אלא או יהיה גר צדק ויקבל כל המצות, או יעמוד בתורתו ולא יוסיף ולא יבדל, ואם עסק בתורה, או שבת, או חדש דבר, מכין אותו ועונשין אותו, נמדועין אותו שהוא חריב מיתה על זה אבל אינו נהרג.

איסור-תורה כולל ומחלט הרי הוא בכל העברת איהו חלק מקרקעה של ארץ ישראל לרשות גויים: מצד אחיות חנייתם בקרקעה ומצד הפקעתה מקדושת קיומן של המצוות. דין זה חל וזא כמובן על כל רגב. על כל מדרך-כ"ה-רגל. מקרקעה של ארץ ישראל, בויקחת המחלטת לישראל ולחיו ולקדושת המצוות. אמנם לצורך הוראת השעה של היתר עבודת הקרקע ותוצאות יבולה בשנת השביעית סודרת מכירת הקרקעות לנכרי - במכירה לזמן, שכל עיקר ערכה ידוע ומוכר הוא לא במובן משפטי כללי אלא במובן דתי, של אותה הוראת-ההיתר. אותה מכירה זמנית במובנה המיוחד הזה נעשית לשם אחיותו הקבועה של ישראל - גם באותה הקרקע בעצמה, בכל חלק וחלק שלה. נאמרה בזה הסברה, שאיסור זה אינו קיים בשעה שיש צרך במכירה זו למטבת ישראל. נאמרה גם הסברה, שאיסור זה אינו ביחס לאלה הגויים, שמכירה זו מסתדרת אתם, שהם כמו גרים-תושבים מבחינתם הכללית, וכל זה מצורך בענין שנת-השביעית, אל עוד כמה טעמים ויסודות עיקריים של הוראת ההיתר. אבל נגד זה במסירה מוחלטת של קרקע ארץ-ישראל לגויים, שהיא באה להוציא מגופה של קרקע על כל אחיות חנייתו של ישראל וכל דריסת רגלו בה, ושהיא באה ונעשית לרעתם של ישראל, שאין לו רעה גדולה מזו של מיעוט חנייתו ותלישות אחיותו באדמת-קדשו, ועוד בשעה זו אושר פרצוסם האילי של הגוים חזר ונתגלה במילואו, - הרי איסור תורה זה קיים בכל תקפו.

מ"ן הר"ב קוק נשאל ע"י חוקר תנ"ך ידוע כיצד ניתן להבין את העובדה שדוד המלך התנהג לפעמים באכזריות במלחמתו נגד האויבים.

והתשובתו באגרות הראיה א, סימן פט:

ועניני המלחמה, אי אפשר ה"י כלל. בשעה שהכניס כלם היו זאכי זרוב פמש, שרק ישראל לא ילחם. שאו היו מתקבצים ומכלים ח"ו את שאריתם, ואידיבא ה"י מוכרח מאד גם להפיל סחד על הפראים גם ע"י הנוגות אכזריות. רק עם צפיה להביא את האנשיות למה שהיא צריכה להיות, אבל לא לדחוק את השעה. ודע שבהלכות הציבור לא התמירה תורה כלל לדחוק את רוח העם לחסידות...

ובאגרות ג, סימן תתנ"ט, הוא קובע: אין ספק בדבו שכי"ז שלא יחוקו מצב ישראל ע"י השבת גזילת ארצו אליה, לא תשא המלחמה הנוראה הזאת כל פרי לשלוי האנושי הכללי.

ומ"ן הר"ב צבי יהודה, מיסד תפסת ההתישבות ביש"ע, כותב: אל מקהלות רבבות עמנו בנת ישראל.

השם עז לעמו יתן ויבדך את עמו בשלום. ורק מתוך כך אשר עז לעמי יתן מתוך כך יברכנו בשלום. ולפיכך דבזי שלום אשר לא מתוך העוז חנייתו אל עמו, בתצומות אמיתת אמונת-דתו חכמת-קדשו, חס של שלום קטיטא. ואין בו ממשות של קיימא לחוחת, אלא תרפת-זרות ועל כך נצטוונו לא להיות אחרי רבים לרעת חרעוה הגדולה ביותר היא הרפיון בתחזקת שייכות-הנצח של כל מקהלות ישראל-הארץ-כולה כתורה וסולכתה. וגם אם רבים או כולם יצבעו לעת-עתה ברפיון כזה, חלא החמשך תאלחי חכללה, של חשרא-תושבית אשר בתקומת-אמת של ישראל וארצו, יורמטו ועברנו מעל-כל-זה אל תגבורת תקף נצח ישראל וארצו אשר לא ישקר ולא ייחנם, כי לא אדם הוא לחינתם.

40

20. הצהרה כלפיו, נוסח המנדט ומה שנכח מהם ייחשבו כטלים. הטענות בדבר הקשר ההיסטורי או הרוחני של היהודים לפלסטין, אינן עולות כקנה אחר עם אמיתות ההיסטוריות, או עם מרכיבי המדינה במטענות האמיתיות. היהדות כדת שנוימת (היינו, של התגלות) אינה לאומית כעל קיום עצמי, וכמו-כן אין היהודים עם אחד, בעל אישיות עצמית, אלא הם אזרחים במדינות שלהן הם שייכים.

21. ככטאו את עצמותו במהפיכה הפלסטינית המזוינת דוחה העם הערבי הפלסטיני את כל המטרונות שהם החליף לשחרור פלסטין בשלמותה, ודוחה את כל התכניות שמטרתן חיטול הכעיה הפלסטינית או כינומה.

22. הציונות היא הנוצח מדינית הקטורה קשר אורגני באימפריאליזם העולמי, והיא עדינה לכל תנועות השחרור ותקידמת כעולט. היא חנועה גזענית קנאית בהוויחה, תוקפנית התפשטותית במטרותיה, פשיסטית - נאצית כאמצעיה. ישראל היא מכשיר החנועה הציונית ובסיס אנושי (ככוח אדם) וגיאוגרפי לאימפריאליזם העולמי. כלכ הנוולדת הערכית נשמשה לו ישראל נקודה התכנסות וזינוק, כדי להלוט בתקוות האומה הערכית לשחרור, לאיחוד ולקידמה.

אמנת "תנועת ההתנגדות האסלאמית - פלשתיין" (חמאס) פלשתיין, 1 (בחודש) מחרם, 1409 להיג'רה, 18 באוגוסט 1988

בשם אללה הרחמן והרחום, "ישראל תקום ותוסיף להתקיים עד שהאיסלאם ימחה אותה, כפי שמחה את מה שקדם לה", דברי האימאם שהיד חסן אל-בנא (מייסד "האחים המוסלמים" במצרים), רחמי אללה עליו.

הגדרת התנועה

"דרכה של תנועת ההתנגדות האסלאמית היא דרך האיסלאם, נומנו היא שואבת את רעיונותיה, מושגיה ותפישותיה, אליו היא פונה כדי לפסוק בכל הלכותיה וממנו היא מבקשת השראה להדריך את צעדיה. תנועת ההתנגדות האסלאמית היא אחת הזרועות של "האחים המוסלמים" (הפועלת) בפלשתיין. אללה הוא תכליתה, השליח (הנביא מוחמד) הוא דמות המופת שלה והקוראן הוא חוקתה.

"תנועת ההתנגדות האסלאמית היא תנועה פלשתינית ייחודית. היא נותנת את אמונה באללה והיא מאמצת את האיסלאם כדרך חיים. היא פועלת כדי להניף את דגל אללה על כל שעל מאדמת פלשתיין, שהרי בצל האיסלאם יכולים לחיות בני כל הדתות בשלווה וביטחון לחייהם, לרכושם ולזכויותיהם.

אפיון האויב

"הוא (האויב הציוני) מסתמך על שבירת עצמות, ירי בנשים, זקנים וטף - עם ובלי סיבה. (האויב) פתח מחנות-מעצר כדי להשליך לתוכם אלפים רבים בתנאים תת-אנושיים. בנוסף לכך, הורס בתים, הופך ילדים ליתומים ומוציא פסקי דין מקפחים לאלפי צעירים, כדי שיבלו את מיטב שנות חייהם במחשכי בורות הכלא.

"הנאציות של היהודים אכן כללה (התנהגות ברוטלית) לנשים וטף והטלת מורא. הם נלחמים בפרנסתם של אנשים, סוחטים את כספם ורומסים את כבודם. במעשיהם המזוויעים הם נוהגים בברוטליות יותר מפושעי מלחמה, ו(השימוש שהם עושים) בהגליה מן המולדת הוא סוג של רצח.

"האויבים תכננו היטב (את מעשיהם) במשך זמן רב, כשהם לוקחים בחשבון את הגורמים המשפיעים על מהלך העיניים. לפיכך, הם פעלו כדי לצבור נכסים חומריים רבי-השפעה, שאותם שעבדו לשם הגשמת חלומם. כך, באמצעות כספם הם השתלטו על אמצעי התקשורת הבינלאומית: סוכנויות הידיעות, העיתונות, בתי הוצאה לאור, תחנות השידור וכיוצא בזה. באמצעות כספם הם הציתו מהפכות במקומות שונים בעולם כדי להגשים את האינטרס שלהם ולקטוף את הפירות, שהרי הם עמדו מאחורי המהפכה הצרפתית, המהפכה הקומוניסטית ורוב המהפכות שעליהן שמענו.

"באשר למלחמות המקומיות והעולמיות, ניתן לדבר על כך בלי לחוש מבוכה. ובכן, הם עמדו מאחורי מלחמת העולם הראשונה, אשר בה הצליחו לחסל את מדינת החליפות האסלאמית (האימפריה העות'מאנית), להפיק רווחים חומריים ולשלוט על רבים ממקורות העושר. הם השיגו את הצהרת בלפור והקימו את חבר-הלאומים כדי לשלוט על העולם.

"הם אלה שעמדו מאחורי מלחמת העולם השנייה, שבה הפיקו רווחים אדירים מסחר בציוד מלחמתי והכשירו את הקרקע להקמת מדינתם. הם הורו על הקמת ארגון האומות המאוחדות ומועצת הביטחון שהחליפו את חבר הלאומים, כדי שיוכלו לשלוט בעולם באמצעותם. אין מלחמה מתנהלת בשום מקום בלי שידיהם תהיינה מאחוריה.

"מאמיני שלוש הדתות: האיסלאם, הנצרות והיהדות, יכולים לחיות זה במחיצת זה בחסות האיסלאם בביטחון מלא, שכן רק בחסות האיסלאם יתקיים הביטחון המלא. אכן, האיסלאם מעניק לכל בעל זכות את זכותו, ומונע פגיעה בזכויותיהם של האחרים. לעומת זאת, מעללי הציונים הנאצים נגד עמנו לא יאריכו את תקופת הכיבוש שלהם; שכן, שלטון העושק (ישחוד) באופן זמני, בעוד אשר שלטון האמת (יימשך) עד בוא יום הדין.